

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

La Inviere.

An de an este străbătut vîduhul de vînturile și fortunele fiorose, cari prevestesc apropierea răcoroșei ierni și a zgriburitorului crivêt. Acesta atingînd pămîntul cu șuerătorele-i aripi, îi absorbă și uscă sucul dătător de viață și-i ofilește vegetațiunea slăbită. Mișcarea, șgomotul se împuținază și peste tot viața perde din abilitatea și vioiciunea sa.

Un învăliș greu de zăpadă cade pe pămînt, spre a-l mai feri de gerul neprietinos. Însă dela un timp și această haină îi devine grea, îl apasă, îi face respirarea mai dificilă și-l înădușesece.

Sórele s'a îndepărtat de noi; pare că ne-a uitat, căci nu ne mai face nici un zîmbet amical, care se ne umple de căldură.

Dar precum nimic nu se pôte pe lume abate dela cursul prescriș de legile eterne, așa și sórele — urmînd pe aparenta sa cale — se sue tot mai sus pe scara ceriului. Puterea îi crește pe pămîntul începe a resimți binefăcătorele-i influință.

Gerul ghețos și-a trăit traiul și cu cât căldura sórelui crește, cu atât scade rēcēla iernei, până când dispare total.

Natura reînvie, întineresce și pe mii de arbori și pomi înfige în chip de flori miliarde de stegulețe albe, drept semn de prevestire, că se pregătesce la o nouă viață și paclnică desvoltare.

An de an se repeșcesc această reîntinerire și premenire a forțelor naturii sub influența dătătoare de viață a sórelui, dela care ne vine lumina și căldura.

Eterna lege a firii an de an ne întărește speranța și convingerea, că domnia vînturilor de mēzā-nópte, cari „nici-odată nu optesc nēmului nostru blānde șópte” — va fi vecinică, ci va trebui să dispară fața de puterile, cari c'o forță elementară îi topesc temelile învechite.

Printr'o iarnă grea, cercată de numeroșe viscoale și amenințătoare geruri, trece ađi nēmum românesc din Ungaria. Curente pline de primejdie suflă de vécuri cu vehemență preste plaiurile și câmpiile romānesci, amenințānd cu perire orice manifestatiune mai energică a vieții romānesci. Dar asprimea vremilor a întărit poporul românesc, și ađi pe lāngă tóte peripețiile și vicisitudinile, prin cari a trecut, stă — ca o sentinelă credincioasă chemării sale — neclintit la locul sēu, apărāndu-și limba, legea și sacrele-i tradițiuni și datini, desconsiderānd grindina și furtunile, ce continu să descarcă asupra sa.

Nēcādurile l'au oțelit, încāt nu cunoșce desperare.

Așteptām — cei drept — rēsărirea sórelui dreptății, care — topind cu căldura sa noianul nedreptăților, ce dīlnic le suferim, — se pue capēș vitregei tractări, de care suntem pārtăș în patria noastră străveche și iubită.

Acest soare este încă departe de noi.

Așa ne indică împrejurările actuale, în cari trăim.

Cu tóte aceste nimenea nu-i în stare să ne lipsescă de convingerea, că acest sóre va putea fi oprit de puteri omenesci în cursul sēu natural.

Legea nestrămutată a firii va înfluița, ca sórele dreptății, care ađi e departe de orizontul nostru, să se apropie tot mai mult de el, și să ne aducă mult dorita libertate care e atât de necesară pentru o rodnică desvoltare a popórelor și a patriei comune.

Noi avem firmă credință în sosirea acestui timp și această credință o natrim și întărim cu netrecătorele învățături ale religiunii nōstre creștine, din care nici o cirtă nu se va perde și mai ales oțelim convingerea nōstră în rēsărirea sórelui dreptății cu adevărurile, ce ni le reaminteste praznicul praznicelor *Invierea Mântuitorului nostru Iisus Christos*.

Acest lincătoriu al lumii întregi a învățat pe toți și ne-a învățat și pe noi, să rădlām, căci ce-i ce rabdă până în sfēșit se vor mântui.

Ori cā ar fi timpurile, prin cari trecem, de grele și nēcādurile de mari, ele nu vor putea înnābuși ivirea eternului adevē, că fiecare popor are dreptul divin și natural de-a trăi cu tóte atributele unei individualități etnice speciale.

Persectat, asuprit și batjocorit a fost Māntuitorul Christos pentru adevērul propveduirilor sale, ba chiar bătut și ues pe cruce. Cu tóte aceste adevērul a lat pept cu tóte armele puternicilor dīlei și în cele din urmă a trebuit să triumfeze, ér sofisteriile meșesugite ale dușmanilor creștinismului au dispărut, s'au topit ca cēra de fața focului.

Așa vortrebui să dispară cu timpul și dușmaii justelor nōstre pretențiuni politico-naționale, căci aceste sunt efluxul unor devāruri dumneșeesci.

Este disprenț ađi numărul acelor bărbați hotărāiori în patria nōstră, cari se cuteze a reușosece justeța postulatelor nōstre și se sarā cu autoritatea lor în apărare nōstră, precum a făcut *Gamałiil*, suținēnd în sinedrionul ovreilor să nufie apostolii impedecați în activitatea lor, căci: „*dacă va fi lucrul lor delāșmenii, se va risipi de sine, ér de va fi dela Dumneșeu, nu-l veți putea risipi*”.

Dar veni — vremea, când și cei ce ađi ochi au și nu vēd, urechi au și nu aud, vor trebui să vadă și să audă, că sāt — te ceea-ce poporul românesc cere, a cā se-i se respecteze întrega sa ființă națională.

Piatra peceduită de pe mormēntul lui Iisus Christos și străjarii cu lānci și sulite n'au putut împiedeca învierea și triumfarea *adevărurilor creștine*; așa nu vor putea pu stavilă nici actualii conducători ai pașei nōstre manifestării și triumfării *adevărurilor naționale*, căci — vorbind cu *Alexandri*:

„Dēul credinței, māt-a din mormēnt!”

„S'a sa reînvie!”

„Ne-arată că nu iere”

„Dreptatea și credința și adevērul sfāt.”

Serbătoreea Serbătorilor.

(†) În acest veac plin de decadință morală și plin de nedreptăți de tot felul este o adevărată mângāere sufletescă biserica și instituțiunile ei, ca totdeauna între astfel de împregiurări.

Ce s'ar alege din cei necājīți și asupriți, dacă nu ar avē un scut unde să se retragă în cas de nevoi și de nēcāsuri; ce s'ar alege din „cei ce flāmāndesc și însētoșezā de dreptate”, dacă nu ar avē speranța, că odată și ei „se vor sătura”; ce s'ar alege din „cei ce plāng”, dacă nu ar avē credința, că odată și ei „se vor māngāia”; ce s'ar alege din „cei goniți pentru dreptate”, dacă nu ar iubi mai mult „împērāția ceriurilor”, decāt împērāția celor de pe pāmēnt?

O, dacă nu ar avē această credință, această speranță, această dragoste, atunci nici odată „cei sērāci cu duchul” n'ar mosteni „împērāția ceriului”; nici odată „cei blānđi” n'ar „mosteni pāmēntul”; nici odată „cei milostivi” nu s'ar „milui”; nici odată „cei curați cu inimă” n'ar „vedē pre D-deu”; nici odată „cei făcētori de pace” „fi ai lui D-deu” nu s'ar „chema”; nici odată „cei batjocoriți, și goniți pentru dreptate și vorbiți de rēu”, nu ar fi „fericiți, miuțēnd pentru D-deu”!

Dar provedința divină altcum a dispus, altcum a rēnduit lucrurile de pre pāmēnt și de pretutindenea din cāte a creat, vēdute și nevēdute, în ceru și pre pāmēnt, în mări și în tóte adēncurile.

D-deu a lāsāt pre cei puternici de pre pāmēnt și pre dūchurile cele rele din vēdūch se-și împlinēsc în bună voie poftele lor cele rele, dar n'a încetat totodată a le admōnia pentru fārādelegile lor; trimițēnd semne și minuni în mijlocul lor; și strigēnd celor asupriți și necājīți: „Bucurați-vē și vē veselīți, că plata vōstră multă este în ceriuri”.

ÉR cel mai mare semn, cea mai mare minune pentru cei fārādelege și asupritori, ca se se îndrepteze, și tot odată cea mai mare māngāere pentru cei necājīți și asupriți, ca se rabde până în sfēșit și se fie fericiți, — o a sēvērșit D-deu, D-deu-omul prin învierea sa din morți, în urma căreia și apostolii sei și alți următori ai acestora, bărbați cuvioși au înviat pre alții și au tāmāduit atātea bōle sufletesci și trupesci de tot felul.

Acéstā e cea mai mare minune, cea mai gloriōsă faptă din cāte a sēvērșit D-deu pre pāmēnt, — de aceea și dīua, în care sērbātore această minune, o numim: „sāntā, una a Sāmbetelor Impērātesā și Dōmnā, Praznicelor praznic și Sērbātore sērbătorilor, întru carea binecuvēntām pre Christos întru toți vecii”.

Și cum se nu numim această dī: „sāntā, una a Sāmbetelor Impērātesā și Dōmnā, Praznicelor praznic și Sērbātore sērbătorilor”, când vedem pe D-deu-omul, pre Iisus Christos înviat din morți cu atāta glorie și mārire spre uinirea tuturor făpturilor din ceru și pre pāmēnt și spre spaima tuturor celor fārā de lege!

Cum se nu numim această dī: „sāntā, una a Sāmbetelor Impērātesā și Dōmnā, Praznicelor praznic și Sērbātore sērbătorilor”, când vedem iadul sfārāmāndu-se și puterile mai marilor și biruitorilor pāmēntului cutremurāndu-se dinaintea Aceluia, ce stāpānesce tóte!

Cum se nu numim această dī: „sāntā, una a Sāmbetelor Impērātesā și Dōmnā, Praznicelor praznic și Sērbātore sērbătorilor”, când vedem „cāți venirā, ca niște lumini dumneșeesci, dela apus, dela mēdā-nópte, și dela mare, și dela rāsārit” spre a mări gloriōsa înviere alui Iisus Christos, a Aceluia, care a făcut și ține tóte!

Înzadar au omōrit cei fārādelege pre Iisus Christos; înzadar au pus străji la ușa mormēntului ca se-L pāzascā; înzadar au resturnat petrā scula pe mormēnt, ca se-I împedece scularea; înzadar au sigilat întrarea mormēntului, căci Iisus Christos „a eșit ca dintr'o cāmārā”, „Iisus Christos a înviat” și „Adevērat a înviat”!

Și am putē ore se nu ne bucurām în această dī mārēță, în care vedem reali-sānduni-se tóte speranțele nōstre, tóte dorințele nōstre după atātea lupte și suferințe crāncene de aicea de pe pāmēnt cu atāția dușmāni ai Lui și ai nōstri cei ce credem într'ēnsul și urmām învățăturilor Lui?

Am putea ore se nu ne bucurām când vedem adevērul triumfānd și minciuna rușināndu-se?

Am putea ore se nu ne bucurām, când vedem pe cei slabi biruitori și pe cei puternici trānțiți la pāmēnt?

Nu!

„Acéstā este dīua, care o-a făcut Domnul se ne bucurām și se ne veselīm într'ēnsa”.

Deci:

Luminēzā-te, luminēzā-te noule Ierusalime, că a Domnului mārire preste tine a strălucit; saltā acum și te bucurā Sioane; iar Tu curată, Nāscētoare de Dumneșeu, veseleşce-Te întru învierea Celui nāscut al Teu!”

Acéstā este însemnătatea Sērbārei Invierei Domnului pentru omenime; **se vedem acum însemnătatea acestei mārēțe sērbători pentru noi ca popor, ca popor român, carele credem și mār-turisim învățăturile Lui.**

Sunt aprópe două mii de ani, decānd locuim în acest pāmēnt atāt de mult udat și frēmēntat cu lacrāmile și sāngele străbunilor nōștri, pentru de a ni-l lāsā nouē mostenire dimpreună cu limba nōstră dulce mostenită dela cel mai puternic popor din lumea veche.

Sunt aprópe două mii de ani, decānd mereu ne luptām cu atāția dușmani estērni și internī ai nōștri pentru de a ne apāra această patrie și limbă și lege strămoșească.

Sunt aprópe două mii de ani, decānd mereu ne luptām pentru de a ne putē apāra tot ceea ce are mai scump un popor în lume: lege, limbă și patrie; și au trecut preste noi multe dīle grele, dar multe și pline de bucurie și de înālțare și de glorie națională.

Popóre puternice vēdūtām ridicāndu-se și trecēnd, ori nimicindu-se; nēmuri mici, dar tari în credință, vēdūtām ivindu-se și ridicānd tronuri

spre uimirea și spaima celor tari, dar necredincioși, apoi ingenușchiate și iar ridicându-se; și așa mereu vedut'am schimbându-se fața pământului după cum se schimbă rotațiunea anotimpurilor, — și noi am rămas

Pentru ce?

Pentru-că am fost tari în credința strămoșescă; pentru-că am ținut tare la limba și datinele noastre naționale ereditate dela strămoșii nostri romani; pentru-că ne-am alipit cu trup cu suflet de acest pământ, sânt pentru noi; pentru-că nu ne-am spaimântat de numărul și țaria dușmanilor nostri câți frunze și iarbă, ci am dat pept cu ei, și am învins, căci deși adese-ori am fost isbiți la pământ, dar nimici și umili nu ne-au putut; ne-au împușinat ucigându-ne și răpindu-ne pe mulți dintre cei mai buni ai nostri, parte prin foc și fer, parte prin promisiuni de bunuri pământesci trăgându-i la limba și legea lor, dar înfrânge, umili și nimici nu ne-au putut, dovadă, căci existăm, și existăm ca popor, ca popor român, și vom exista totdeauna, până când nu ne vom preda ori trada noi ceea-ce avem mai scump: lege, limbă și patrie.

Iisus Christos a fost batjocorit, bătut și omorât pentru învățăturile sale, dar a înviat, căci El este învierea și viața.

Tot așa și poporul român. Batjocorit, bătut, impilat la pământ, făcut slugă altuia a fost, depozat chiar și de proprietatea celor trei coți de pământ, în care se i-se odihnescă oșele după atâtea crâncene lupte și nevoi, a fost, dar nimicit nu a putut fi, căci a ținut tare la credința sa, la legea sa, la limba sa, la datinele sale naționale și la patria sa. Dușmanii cei mai aprijii i-au trecut pe dinainte ca o furtună, de și i-au lăsat multe rane și ruine în țară și pe corp, iar cei de aji i-s-au aliat cu cei-ce au omorât pe Christos, și așa nici aceia nu-l vor pute nimici, ci vor trece și ei, ca apa tulbure după furtună preste pietrele și stâncile din văi și munți.

Iisus Christos a fost omorât și pus cu trupul în mormânt pentru învățăturile sale, dar a înviat, căci adevărul nu poate fi omorât ori oprimat pentru totdeauna. Adevărul este schinteie dumnezeiască, și această nu poate fi stinsă, ori ascunsă pentru totdeauna. Omul nu poate nimici lucrurile lui D-zeu.

Tot așa rețutarea oamenilor nu va pute nimici nici pe poporul român, care se luptă numai pentru adevăr.

Suntem batjocoriți, bătuti și omorâți cu trupul de cei puternici ai țării, ba puși chiar și în mormânt politicește ca națiune, căci nu ne este permis sub pierderea vieții fizice a ne

manifesta în afară ca națiune, dar credem și sperăm cu tărie în o înviere, în o înviere politică națională română, căci iubim și ne luptăm numai pentru adevăr, numai pentru credința, numai pentru limba și numai pentru patria noastră strămoșescă, căci:

Limbă, țară, vorbe sante

La strămoși erau!

și ne sunt și nouă.

Dumnezeu a înviat și dușmanii s-au risipit. Precum piere fumul și precum setopescă ceara de fața focului, așa pier păcătoșii dela fața lui D-zeu și dreptii se veselesc.

Deci nu desperăm.

Învierea lui Christos este și învierea noastră, nu numai ca oameni, ci și ca națiune, urmând învățăturilor Lui.

Sămënța aruncată în pământ încolțesc și răsare producând rod însușit, soroarele apune, dar ér răsare, după iarnă vine vară, după ploie senin. Batjocurile ni-se vor întorțe întru laude, bătăile întru desfătare, mórtea întru înviere, străjarii ne vor fugi, pecețile ni-se vor rumpe, pétra de pe ușa mormântului național ni-se va răsturna și iar vom învia, plini de dar și de adevăr, și precum peste câteva zile vom striga plini de entusiasm:

Christos a înviat!

Adevărat a înviat!

asa vom putea striga atunci

Poporul român a înviat!

Adevărat a înviat!

Ahotnicii papistași.

Ah, da mari și multe mai sunt poftetele papistașilor! Dorința lor de estindere, rîvna lor nu mai cunosce margini. Nu este și mai însemnată, nu-i sərbătore, care se nu le servescă drept prilej a adresa apel și rugăciune către lumea necatolică. Nu le pasă de propriile neajunsuri și destrăbălări, cari iau dimensiuni tot mai uriașe, nu se nîsuiesc, cum se cuvine unei biserici adevărate, ca să-și apere și întărească bazele clădirei, — ci sună *verbungul* cu neastemper, ca să cucerească tot mai multe suflete. Din Roma sună trimbița cea mare prin spiritele enciclicilor, ér mititei din corul rasoforilor învîta și ei mereu „tote popórele“ la sinul lor. Și atât sunt de naivi și de creduli, încât socotesc, că mijlocele de cari se slujesc de sute de ani: *frasele goale, minciuna și banii* îi vor duce și mai departe la isbândi. Strălucesc în

culori de cameleon ca să atragă. Iți umplu ochii cu țernă ca să te orbiască și să te ducă ei pe calea lor.

Și la toate acestea au un scut, după care se tupilă când îi tragi la răspundere, au un pretext la care cu mândrie se provocă: „Facem toate acestea pentru a lăți credința cea adevărată“....

Sub forma asta falsă și meschină își jocă papistașii mendrele, tulbură liniștea altor biserici, cari cultivă spiritul creștinesc cu demnitate, dismembră națiuni, ba pe unele le înghite cu deservire, propagând în tota lumea cosmopolitismul.

Noi Românii suferim mult decând papistașismul s'a înfipt ghiarele în corpul nostru național. Urmările acestei sfășieri se vor vedea mai plastic mai târziu, când va veni istoria să facă bilanțul nepreocupat al efectelor.

Suntem însă măchuiți, când vedem, că molochul nesatios nu se îndestulesce cu partea ce a rupt din noi, ci se încordă tot mai mult a ne amăgi și partea *sănătosoasă*. Ii lasă gura apă papistașului, vedend cum biserica noastră națională e pe cale de avânt, și l'a cuprins o dragoste nebună a o strînge în brațe și a o despoia de caracterul ei românesc.

Astfel se esplică continuele ațitări împotriva noastră, continuele apeluri ale episcopilor catolici și ale foilor lor, ca să lătescă „credința cea adevărată“ în sinul credincioșilor bisericii orientale.

Dintre svêrcolirile nervoase pe tema această, de cari foile papistașe au băjbăit în numerii de Paști, se au bătut mai tare la ochi ale lui „Magyar Állam“. Pentru orientarea cetitorilor nostri es tragem dintru'n articol al celei foi intitulat „Terjesszük az igazhitet“, — următoarele:

„Sərbătore învierii încă tt e numai de puțin sərbătă. Credința catolică, de i e lătită peste întreg pământul, totuși e încă numai la începutul muncii mari, pentru care e destinată. *Convertirea la catolicism a întregii omeniri este încă departe de noi.*

„Și tocmai din această prîină propaganda nu poate înceta nici măcar pe un moment. Trebuie se propagăm catolicismul pretutindeni. Nici nordul cel rece, nici orientul cel înfloritor nu ne mai sînt încuiate.

„In deosebi însă are să îndrepteze acțiunea catolică asupra orientului. *Orientul apropiat* (Aștia sîntem noi! R. L. Tel.) *prezum și cel îndepărtat pretind, și se ne ocupăm de cei ce le aparțin. Cei ce se ne preoți și își iau asuprași misiune, numai în cazul acela își vor putea sêvêși chemarea papistică, dacă noi cari rămânem acasă îi sîm sprijini cu rugăciune și cu bani.* (Famósă concordare! Red.)

„Trebuie negreșit să ne îngrijim de sôrtea nefericiților, cari, sau prin schisma orientală **sprigină de spiritul sata-nei**, sau prin fanatismul lui Mohamed sînt ținuti încă departe de credința cea adevărată...

„A ne îngrijii de asta prin convertire este o datorință. Durere însă că chiar în Ungaria sînt mulți de aceea, cari nită, că *nu ne este ertat a lăsa lățirea catolicismului în voia întemplierii.**) La noi se pôte afirma, că interesul față de misiuni este încă neînsemnat. Întărđiam cu propaganda nu numai în streinătate da chiar și la noi în țară. (?? Red.)

„Credincioșii bisericii catolice locuiesc în Ungaria printre confesiuni. Și fiind că la noi religiunea în cele mai multe casuri este strîns contopită cu naționalitatea, *catolicismul cucerește mai cu greu teren la aceia, cari cred, că trecend la catolicism trebuie să trecă și la altă naționalitate și să-și părăsescă astfel și să-și renege limba și obiceiurile străbune.* (Adecă noi „schismaticii“ nu ne lăsăm să fim maghiarisați, -asta vreau să dică. Ne pare bine, că o spun. Red.)

„Acesta însă este un prejudiciu, care trebuie combătut. Prin cuvânt, învățatură și vorbiri clarificătore am puté cuceri orientul. La munca această near puté da mult sprigin **indeosebi biserica greco-catolică.** (Sus uniților, dațile mîna de ajutor. Red.)

„Ar trebui ca cu cea mai mare încordare se reînvie viața de călugări în biserica greco-cat., ear călugării ordului Sft. Vasile ar trebui concrezuți cu conducerea instrucțiunei în scôile greco-catolicilor (!! Red.) La Ruteni e deja astfel. Tot în chipulacesta ar trebui se se proceadă și la Românii gr. cat.

„La toate acestea însă se cer bani și jertfă în măsură mai mare. Ear bani nu prea avem. Pentru diferite scopuri religio-nare încurg bani la fôia noastră precum și în alte părți. —

„Sfinția sa Papa, cu puținele mijloce materiale (!! Red) ce-i stau la dispoziție a ajuns deja până acum la mari rezultate cu misiunile orientale. Cât de grandioase ar fi succesele aceste dacă credincioșii nostri ar contribui cu mai mult zel, ar aduce mai mari jertfe pentru scopurile propagandei. Deci, ceea ce detragem dintr'al nostru pentru scopurile misiunii, pentru lățirea credinței pentru restabilirea (?) unității în biserică, — va fi jertfă pe altarul umanității și-a civilizațiunei!

Așa dară **bani!** Dați bani papistașilor, ca să se pôtă lăți „credința cea adevărată“! Astfel știu să se adreseze

*) Acesta este o mărturisire prețioasă din două puncte de vedere. Întăiu ea arată, că papistașismul cu dela sine putere nu se pôte lăți. A două oră, ea este în îndemn, ca să se folosiască mijloce de forță, fie uneltiri fie altceva, pentru lățirea papistașismului.

FOIȚA.

Calvarul.

De două ori pe zi, orchestra cântă în aleea principală a pădurei din Solca. Oțicoșii au nevoe și de înhalății sufletești.

Cei cari au început să *sper*, ar dori o musică mai veselă, și rógă pe șeful orchestrei să le cante romanțe sentimentale, unde e vorba despre iubiri eterne.... Cei cari se gândesc la mormânt, se înduioșază când aud *Adio del passato* din Traviata. Când se cântă valsuri, femeile devin visătore, cu ochii umezi și mari.

Nepăsători nu se află,

* * *

Dar printre muzicanții, unul pare mai obosit. E bătrîn. Cea mai dulce armonie care i-ar conveni ar fi tăcerea. E singurul, pôte, pentru care viața numai are nici o noimă, nici un aspect nou. Gândurile lui amurgite visază la pacea din cimitire.

Ochii bătrînului nu mai zăresc notele; une-ori mîna tremură și atunci de pe córdele viórei scăpară acorduri false. Și dacă a fost un artist, aceste acorduri trebuie să-i rănescă sufletul.

Cine scie! el pôte are micul său trecut de glorie; înbîndile lui de altă dată, ne-

cunoscute de mulțime, dar cu care el își desmiardă, adese-ori, sufletul.

Priviți-l bine: Este un artist. Asta se cunósce după pletele sale albe, pieptenate peste cap; după fruntea sa înaltă, pe care au rămas urme de senin și de reverii; și, mai ales, după felul cum își ține vióra la piept. Parcă ar fi un tată care își îmbrățișează copilul.

Ah, pentru-ce îmbetrănesc artiștii?

E nevoit să cante în fiecare zi; noroc că pânea se pôte căștiga și cu note false! Cu toate acestea, pânea asta trebuie se fie amară!

Betrânul muzicant face de două-ori pe zi, un drum lung și greu, dela locuința sa până la chioșcul destinat orchestrei.

Pentru bietul betrân slab, fără puteri, nehrănit îndestulitor, drumul acesta e un adevărat drum al Calvarului.

Spre pădure, calea se ridică; urcușul e nespus de obositor pentru picioarele cari au alergat, prea mult, în góna după pâne...

În multe zile, am privit pe betrânul muzicant suind dealul, suflând greu, ca un cal ars de bice, prăpădit de oboselă.

Și mi-s'a părut că e un Christos betrân urcând drumul Calvarului.

Dar pe când celalalt mergea să móră, acesta se ducea să — cante.

Solca (Bucovina) 1895.

Tr. Demetrescu.

Ursul

—Legendă—

de

G. Coșbuc

Dumnezeu cu sf. Petru umblau pe pământ și se uitau la munți și la văi; și dacă nu erau munții potriviți cu făptura, îi mai îndrepta pe coala și pe col. Și pe care dobitoac îl întâlnea în cale îl întreba dacă are să se plângă de vr'un neajuns.

Și s'au întâlnit cu ursul. Și li s'a plâns ursul că lui i-au făcut nepleptate: l'au menit să trăiască prin păduri da n'au avut grije să-i menescă și hrană de laajuns.

Ear Dumnezeu l'a pîvăuit să nu alerge numai după carne, ci să se mulțamească și cu ce'i dă pădurea: cu meură și cu mure, cu afine și cu rădăcini și erburi dulci, și cu marea stupilor din scoruri. Ursul prost, și îndărătnic nu s'a aflat mulțumit și a răspuns că aceste sînt bucate prôte.

Atunci Dumnezeu l'a du-l a scorbură unde s'adăpostea un sup, și era scorbură aceea plină de faguri și i-a dis Dumnezeu să-și bage capul la mîre și să vadă dacă e mîncare prôte. Și n'au voit ursul. Atunci sf. Petru supărat l'a apucat de urechi și l'a tras spre miere. Ursul se tot trăgea îndărăt, sf. Petru îl trăgea tot înainte, și așa s'a făcut

că i-au rămas urechile ursului în mînilor lui Petru. În urmă l'a împins cum a putut spre scorbură.

Ursul dând de miere, mîncă și mormoia de mulțumire. În urmă Dumnezeu, după ce l-a cumințit pe urs, i-a poruncit să continescă și să plece la smeură, ca să-i arete că și smeura e bună. Dar ursul se făcea că n'auze, și mormăia și mîncă înainte. Și iarăși s'a supărat sf. Petru și l'a apucat pe urs de coddă, să-l tragă de la miere. Și a tras cu virtute sf. Petru și a tot tras pînă ce a rupt coddă ursului. Și tot n'a fugit ursul. Atunci Dumnezeu a zîmbit și a dis: „Lasă, sf. Petre că am eu ac de cojocul lui!“ Și a făcut Dumnezeu semn cu mîna, și de-odată s'au pornit albinele și s'au îngrămădit pe capul ursului. Și atîta l-au înțepat pînă ce ursul a apucat la fugă.

Și de atunci a rămas ursul fără urechi și fara coddă, că Dumnezeu n'a voit să i-le puie la loc și l'a pedepsit pentru îndărătnicia și lăcomia lui. Ursului îi place de atunci mierea, dar și stupul de albine îi pórta Sămbetele și-l fugăresc cât e pădurea.

(Din „Albina“.)

corifeii bisericii papistașe către credincioșii lor în ziua învierii Domnului.

Dați-le bani, căci vor să convertiască într-o omenime. Mai întîiu însă orientul cel apropiat, pe „schisma ticii ortodocși, cari sunt sprigini de dușul satanilor“. Și pentru a converti pe acestia trebuie trudă mare, căci sunt încăpăținați rău. Îndeosebi cei din Ungaria se apără cu mâni și cu picioare în contra papistașismului, fiindcă nu vor să fie maghiarizați. Papistașismul de sine însă nu are puterea de a pătrunde. Dați-ne bani papistașilor, dîc corifeii papistași, ca să vîrîm credința noastră cu ajutorul banilor.

Eată iubiți cetitori armele cu cari operază papistașii în ziua de Paști. Eată cărările necinstite ce le bat, pentru ca să-și facă pradă.

Bucurați-vă și vă veseliți că stați departe de acești farisei, cari astfel necinstesc numele Domnului.

O sărbare fără noi.

Ziua de 11 April a anului curent, ziua aniversării de o jumătate de veac a evenimentului sancționării prin Maj. Sa a legilor constituționale din a. 1848., a fost decretată de către legislațiune și sancționată de Maj. Sa ca zi de sărbătoare oficială pentru țara ungurească.

Ziua acesta s'a sărbătorit cu multă pompă în țara înrăgă. Dintre unguri numai aderenții partidului lui Kossuth n'au prăznuit.

Naționalitățile în mare parte, și în deosebi românii s'au arătat pasivi față de acesta prăznuire a actualei constituțiuni unguresci.

Mai splendidă a fost sărbarea zilei de 11 April în capitală.

Cele două case ale legislațiunii au ținut ședință comună festivă — în casa reprezentanților, participând magnații și deputații în număr considerabil, într-o atitudine festivă.

La ședința acesta n'a luat parte nici unul dintre membrii partidului independist. Dintre deputații afară de partide s'au înfățișat numai trei unguri. Cei mai mulți participanți firesce, au fost din partida guvernamentală. Casa de sus încă a fost bine reprezentată. Membrii guvernului au fost de față la ședință cu toții, cu excepția ministrului de finanțe, absent din țară.

Dintre Români au luat parte: Dr. Iosif Gall, episcopul Dumitru Radu, vicarul Iosif Goldiș și Ioan Ciocan.

A fost de față și patriarhul sârb Brancovici, apoi episcopii Bogdanovici și Zmeianovici.

Dintre deputații sași numai doi au luat parte: K. Schmidt și Fr. Pildner.

La orele 12 din zi s'a deschis ședința. Pe tribuna prezidențială au luat loc presidentul casei magnaților contele Károlyi Tibor și cel al camerei Szilágyi Dezső. Ședința a durat 15 minute. Un notar a dat citire adresei către Maj. Sa, altul a citit protocolul ședinței, apoi adresa a fost așezată în plic și acesta sigilat cu sigilele celor două case.

Reprezentanții celor două case s'au intrunit apoi în sala tronului. Punctual la 1 oră s'a înfățișat și Majestatea Sa în mijlocul lor, precedat de membrii guvernului. Maj. Sa luând loc pe tron, presidentul Szilágyi D. i-a prezentat și a citit adresa parlamentului.

Adresa spune, că nația își aduce cu pietate aminte de epoca care a dat Ungariei unitatea istorică, caracterul național și independența de drept de stat, prin instituții corespunzătoare...

„Dreptul legislativ întemeiat pe reprezentanța poporului a intrat în viață, fără privire la clase, rase și confesiuni și în legătură, s'a alcătuit ministerul răspunzător, spre exercitarea puterii executive“.

„Prin reînnoșirea Ardealului la țera mamă, integritatea teritorială a țerei s'a restabilit. Pe temeiul principiilor egalei aptitudini de drept și a sarcinei comune, cu curmarea prerogativelor, fiii națiunii, fără deosebire de clasă și naționalitate s'au primit în șanturile constituției, nația a devenit mai mare și mai tare“.

Se spune mai departe, că s'a decretat libertatea presei. Se amintesc însemnătatea zilei de 11 April, — se dă expresie senti-

mentului de alipire și grațitudine către tron, și-i urază mulți ani fericiți Maj. Sale.

În răspunsul Său Maiestatea Sa mulțumesc membrilor celor două case, pentru asigurarea alipirii către tron în deosebi în ziua, care semnalază aniversarea de o jumătate de veac a evenimentului sancționării legilor cari au hotărît transformarea vechii constituții a Ungariei, după cerințele timpului mai nou.

„Cu bucurie am sancționat proiectul de lege în care se precizează prăznuirea memoriei alcătuirii legilor din 1848, o hotărîre inspirată de pietatea patriotică. Pentru că după ce s'a stabilit modul, după care afacerile comune, existente între țările coronei mele ungare și între celelalte regate și țeri ale mele se pot îndeplini în chip constituțional, și în privința comunei apărări sunt a se împlini cerințele basate pe sancțiunea pragmatică, precum s'a regulat stabil și relația de drept public între Ungaria și țările surori, în adevăr efectul transformator al legilor din 1848 a creat baza, pe care se așază ființa de stat din timpul mai nou a țărilor coronei mele ungare și pe care progresază atât de îmbucurător dezvoltarea lor spirituală și materială“.

„Mă încred în patriotismul popoarelor țărilor coronei mele ungare precum și în înțelepciunea prevezătoare și cumpătată a legislatorilor lor, că pe temeiul existent, dezvoltarea mai departe a instituțiilor de stat totdeauna va înainta pe calea care duce la prosperarea binelui, puterii și atorității patriei“.

Răspunsul Maiestății Sale a fost primit cu aclamații entusiaste.

Ziua de 11 Aprilie a fost sărbătorită aproape în toate orașele unguresci cu alai. S'au ținut în cele mai multe orașe adunări festive, dintre cari unele au votat adrese omagiale către Maj. Sa Monarchul. Dela adunările aceste au lipsit aproape pretutindeni naționalitățile. Din rapoartele, pe cari le primesc gazetele unguresci e evident, că la Arad, Brașov, Deva, Aiud, românii au rămas pasivi față de această sărbătoare. Aci în Sibiu nici Românii nici Sasii n'au luat parte la festiva adunare din 11 April a municipiului.

Noutăți.

Din cauza sântelor sărbători, Vinerea patimilor și Săntele Paști, numărul proxim al foiei noastre va apărea numai Joi în 9/21 Aprilie a. c.

Comisiunea administrativă a „Fundatiunii Șaguna“ a întregit numărul membrilor săi, alegând în locul repausatului primarului Selistei, Mosora Nicolau pe fruntașul econom și actualul primar al Selistei Iordache Roșca.

Dr. George Popovici, tînărul și destoinicul deputat al Bucovinenilor în camera imperială din Viena, este numit redactor al foii legilor imperiale, o sarcină pe cât de onorifică pe atât de grea.

Trecerea la ortodocsism. Din Agram se anunță că locuitorii unor sate din Istria și-au anunțat din ură națională față de popii italieni trecerea lor la religia greco-ortodocsă. — „Neue Freie Presse“ primește din Petersburg știrea, că Impăratul Nicolae a felicitat prin adjunctul procuratorului superior al s. Sinod pe episcopul siro-caldeu Mar Ionan, care împreună cu alți patru preoți și vre o 15,000. Siro-Caldei a trecut zilele acestea la confesiunea ortodocsă

„Afară Iezuiți“! este titlul unui nou diar ce a început se apăra în Iași, cu tendințe de a pune capăt uneltirilor iesuitice papistașe.

O mare calamitate în Roșia. În apropierea steampurilor dela băile de aur din Roșia în mod artificial au pregătit un lac, ce se estinde pe un teritoriu de 1.1300 m. cuntruși și conține o cantitate de apă colosală. Din locul acesta pe un anumit canal sloboziau numai atîta apă, cîtă era de lipsă pentru mănarea rôtelor dela mori. Încă din anul trecut s'au observat unele crepături în jurul canalului, cari au fost astupate numai

decît, dar se vede nu cu destulă grijă, căci apa în decurs de un an necurmat a subsăpat canalul, până când i-a suces a-l rupe cu totul. Canalul odată rupt cantitatea colosală de apă s'a pornit în valuri grozave, rupînd în bucăți steampurile, stațiunile, morile și tot ce i-a stat în cale. În apropierea steampurilor erau grămezi mari de metal și petri conținătoare de aur, acuma nici urma lor nu se mai cunoște. Locuitorii băeși cari își aveau și locuințele în apropierea băilor au ajuns la sapă de lemn. Paguba se urcă la sute de mii.

Noul proces a lui Zola. Citațiunea înmănată lui Zola numai următorul pasagiu din articolul romanțierului îl face obiect de acuză: „Un tribunal militar, lovind peste față ori ce dreptate, cutéză să achite la poruncă pe un Eszterházy“. În procesul prim a fost încredințat și pasagiul următoriu: „... ca să acopere nelegiuirea comisă de tribunalul militar precedent“.

Atentatorul la viața regelui grec, Karditzi a înaintat o rugăminte pentru grațiere, în care spunînd că suferă de bătă de plămîni, se rîgă să nu fie executat asupra lui sentința de moarte. Karditzi se provoacă la împregiurarea, că regele totdeauna a grațiat pe greu bolnavii.

Tuturor cetitorilor nostri le dorim Sărbători fericite.

DEALE ȘCÔLEI.

Convocări! P. T. membrii reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din despărțământul Sas-Sebeș se convîcă la adunarea generală a despărțământului, carea se va ține în zilele de 19 și 20 Aprilie (1 și 2 Maiu) a. c. în localul șcôlei rom. gr. or. din Pianul superior cu următorii.

Program:

Participarea în corpore la serviciul divin și învovarea duhului sânt.

2. La 10 ore a. m., deschiderea adunării prin presidiu.

3. Apelul nominal și constatarea membrilor prezenți.

4. Raportul comitetului despre activitatea sa dela ultima adunare generală: raportul cassarului și alegerea unei comisiuni pentru censurarea acestor rapoarte.

5. Tema: „Cum are a se propune cu succes l. maternă în cursul III al șcôlei populare lucrată de I. Pavel, I. Murgău, I. Dobre și I. Medrea.“

6. Raport despre practicabilitatea mașinei de cetire a lui Izsépy Béla, de Dna Elisa Roșu.

7. Incassarea tacselor restante și curențe.

8. Prelegeri practice-vii — din l. maternă curs III de: D. Lancrăngean, Alec. Frâncu, Vas. Dura și V. Blaga.

9. Raportul comisiunii de sub p. 4.

10. Constituirea despărțământului pe un nou period de 3 ani.

11. Eventuale propuneri.

12. Încheierea adunării prin presidiu.

Fie care membru e îndatorat a solvi tacsă la această adunare, ér față de cei absenți să se aplica § 9 din statute.

Sas-Sebeș, 9 Aprilie 1898 st. n.
Avram David, Gerge Tatar,
preș. not.

Pe baza §-lui 15 din statute, convocăm prin acesta

Adunarea generală ordinară

a reuniunii noastre învățătoresci pe zilele Joi și Vineri 21 și 22 Aprilie n. c. după s. Paști în „aula seminarului diecesan“, și rugăm pe toți membrii, cum și pe toți binevoitorii șcôlei noastre confesionale, să participe în număr cât se poate de mare.

Adunarea se va ține după următoarea

Programă:

1. Joi dimineața la 9 ore „asistarea în corpore la chemarea duhului sânt“ în biserică catedrală.

2. „Constatarea membrilor prezenți“ și dispozițiuni față de cei absenți.

3. Esmiterea unei deputațiuni să învite la adunarea generală pe Il. Sa Prea S. D. Ioan Meșianu și bineventarea Ilustr. prelat,

4. „Cuvînt de deschidere“ da președintele reuniunii T. Ceontea.

5. „Tractarea metodică arugațiunii „Tatăl nostru“ prelegere practică de Iosif Tisau învățător la șcôla de model.

6. „Raportul general al comitetului și predarea acestuia la o comisiune censurătoare.

7. „Învățătorul și mențiunea lui“ disertațiune de Iosif Moldovan.

8. „Raportul cassarului“ și predarea acestora la o comisiune censurătoare.

9. „Prelegere practică din l. maghiară“ (introducerea în sala de învățămîntul și obiceiurile din trînsa) de Ión Roman.

10. „Raportul special al comitetului“ asupra regulamentului pentru organizarea învățămîntului în șcôlele populare din metropolie.

11. „Espedițiunile cruciate însemnătatea și folosul lor“ prelegere practică de Nicolau Boscaiu.

12. „Petractarea specială a raportului general al comitetului“.

13. „Ceva despre sciințele istorico-naturale“ disertațiune de Damaschin Medrea.

14. „Petractarea specială a rapoartelor de sub 8“.

15. „Forme de stat, Constituție, drept și datorințe“ prelegere practică de George Tomșia.

16. „Propuneri și interpelări.

17. „Industria și Camericiul“ disertațiune de Aureliu Mircu.

18. „Ce are se formeze învățătorul din elevi?“ disertațiune de Ión Roșu.

19. „Decidere“ asupra locului și timpului ținerii adunării generali viitoare.

20. Alegerea unei comisiuni pentru autenticarea protocolului acestei adunări generale.

21. „Încheierea adunării generale“ prin președintele.

Arad, din ședința ordinară a comitetului ținută la 24 Martie n. 1898.

Teodor Ceontea, Iosif Moldovanu,
președinte secretar I.

În tipografia archidieceșană din Sibiu a apărut zilele acestea o broșură intitulată

Dotățiunea Clerului.

Reflexiuni asupra proiectului de lege despre întregirea venitelor preoțesci de

ILIE DINURSENI.

Broșura se estinde pe 147 pagini și are următorul cuprins: Un studiu asupra proiectului de lege mai sus numit, care s'a publicat în mai mulți numeri ai „Telegrafului Român“ din anul acesta. Memorii dela 1850 al episcopului, mai târziu metropolitului Andreiu Baron de Șaguna, asupra dotațiunii clerului; apoi proiectul de lege despre întregirea emolumentelor preoțesci și în urmă interesanta motivare, cu care ministrul cultelor și instrucțiunii publice a prezentat dietei acel proiect, și pe care diarele române au publicat-o numai în scurte excerpte.

Fiind chestiunea dotațiunii clerului actuală, credem, că autorul acestei broșure a făcut un bun serviciu biserecei române, dînd ocaziune clerului a cunoște cât mai de aproape nimitul proiect care privesce atât de deapropo sôrtea lui. Este în interesul bisericii că proiectul să fie cunoscut în cercuri cât mai largi, deaceia o recomandăm mai ales atențiunii clerului nostru, precum și a acelor, cari se interesează de mersul afacerilor noastre bisericesci.

Se poate procura din Librăria Tipografiei Archidieceșane Sibiu.

Prețul 1 corună.

Posta redacțiunii.

Rev. Domn I. M. Blașiu. În numărul proxim.

Mătăsă crudă Bast fl. 8.65

până la fl. 42.75 p. materie de o haină comp. — Tussors și Shantung Pongees — precum și mătase Henneberg neagră albă și colorată — în cele mai moderne teseturi, colori și dessinuri Se expediază la particulari franco și liberi de vamă. Mustre cu întorcerea poștei. Fabricile de mătase G. Henneberg lii. de curte ces și reg. Zürich. [45] 2

Din ori-ce librărie se poate procura scrierea premiată a consilier. în med. Dr. Müller, apărută în a 30-a edițiune despre

sistemul nervos

și

sexual turburat.

Espediție franco pentru 60 cr. în mărci postale.

Curt Röber,
Braunschweig.

[5] 12-49

Szám 2335-898.
polg.

[55] 2-3

Hirdetmény.

A nagyszabesi határtárgosítása iránti ügyben Nagyszabesi város határának névze, belsőség, az erdők és szőlők kihagyásával az előmunkálatok megkezdése, jelesen

1 szor: az érdekelt felek képviselőinek rendezése.

2 szor: a vizsgálat tárgyává tett viz rendezési és talaj javítási munkálatok kérdése.

3 szor: a működő mérnök megválasztása és

4 szor: a költség előirányzat elkészítése iránt tárgyalási határpapír 1898 évi április hó 25 napját d. e. 9 órákor a nagyszabesi városi tanácssterembe kitűzöm, melyre mindazok, kik a tagosítás tárgya iránt tulajdoni ezimen érdekelték azzal idéztetnek meg, hogy elmaradásuk a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja.

Együttal azon birtokrendezési mérnökök, kik a működő mérnöki teendőket elvállatni szándékoznak, felhivatnak, hogy a szerződési pontozatok előterjesztése mellett ajánla-

taikat a kitűzött határpapírig alólírtthoz vagy az érdekelt felekhez küldjék be.

A tagosítandó határ 5200 holdnyi területtel bir és a további munkálat alapjául a kigazításokkal potolandó korábbifelvétel elfogadtatott.

A nagyszabesi kir. törvényszék által kiküldött eljáróbíró.

Nagyszabesi 1898 évi április hó 6-an.

Mihály Dezső,
kir. törv. bíró.

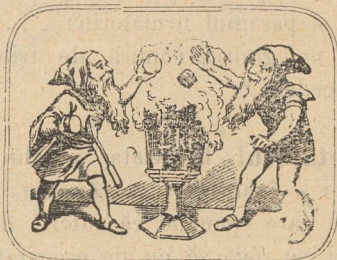
Un pahar

de escelentă și răcoritoare

limonadă spumășă numai cu 2 cr.

sau

Bombónele de limonadă de fermentațiune universale ale lui Marsner cu această marcă de scutire

și firma

[54] 3-10

Prima fabrică boemă de zaharicale orientale și chocolade

in Königl. Weinbergen — Prag.

A. MARSNER.

Se află ori-unde!

1 pachet de 5 kg. btt = 100 roluri bombóne de fermentațiune cu rambursă 7.- fl. peste tot franco.

1.000.000 coróne

UN MILION

sunt de câștigat.

[43] 2-2

Conspectul

tuturor celor 50.000 câștiguri din a 2-a loterie de clasă ungară.

Cel mai mare câștig după § 9. al planului de joc este

1.000.000 Coróne.
Un milion

Specificat sunt împărțite câștigurile cum urmăză:

Câștiguri	Coróne
1 à	600.000
1 "	400.000
1 "	200.000
2 "	100.000
1 "	90.000
1 "	80.000
1 "	70.000
2 "	60.000
1 "	40.000
5 "	30.000
1 "	25.000
7 "	20.000
3 "	15.000
31 "	10.000
67 "	5.000
3 "	3.000
432 "	2.000
763 "	1.000
1238 "	500
90 "	300
47350 à 200, 170, 130, 100, 80, 40 Coróne.	

50.000 Câștig și Premiu în sumă de 13160000 Cr.

cari se trag în șese clase.

Suma enormă de un milion coróne în bani gata este după §-ul 9 al programului de tragere cel mai mare câștig în

loteria a 2-a de clase priv. reg. ung.,

care oferă proprietarilor de losuri șanse de câștig excepțional de favorabile; conține numai

100.000 și 50.000 Losuri originale și Câștiguri.

Jumătate din toate losurile trebuie să câștige.

Tote cele 50 000 câștiguri sunt specificate în lista alăturată și se sortează sub controla guvernului în 6 despartimente ce succed iute, după cari se solvesc sumele în numărari fericitorilor câștigători.

Noi vindem numai losuri originale cu următoarele prețuri originale:

întregi Losuri originale pentru fl. 6.—
jumătăți de " " " " 3.—
pătrare de " " " " 1.50
optime de " " " " .75

Îndată după primirea sumei prin asemnat, espedăm losurile originale comandate valabile pentru prima secție de tragere.

La dorință se espedează și cu ramburs.

La fiecare expediție de losuri se aclude programul de tragere original și după fiecare tragere primesc clienții nostri îndată lista originală de tragere.

Se riscă adese-ori mii în întreprinderi cuateze, la cari câștigul contemplat e foarte dubiu. Riscăți deci o sumă proporțional mică pentru cumpărarea unui los, prin care puteți câștiga momentan mari capitale.

Depozitul nostru de losuri e numai foarte mic și tare curând se poate epuiza, deci recomandăm a nu întârzi cu comanda și a le trimite într-o cât e posibil îndată, la tot casul până

cel mult 25 Aprilie a. e. direct la

Biroul central de loterie
FEHÉR LAJOS ÉS TARSA
Budapest, Gizella-tér 5.

Câștigul cel mai mare

în cazul cel mai favorabil.

[49] 2-2

1.000,000 Coróne.

Consemnarea

tuturor celor 50.000 câștiguri

Cel mai mare câștig în cel mai favorabil cas

1.000,000 Kronen.

Speiell sind die Gewinne wie folgt eingetheilt.

	Kronen
1 Prämie mit	600000
1 Gew. à	400000
1 "	200000
2 "	100000
1 "	90000
1 "	80000
1 "	70000
2 "	60000
1 "	40000
5 "	30000
1 "	25000
7 "	20000
3 "	15000
31 "	10000
67 "	5000
3 "	3000
432 "	2000
763 "	1000
1238 "	500
90 "	300
31700 "	200
3900 "	170
4900 "	130
50 "	100
3900 "	80
2900 "	40
50,000 Gew. u. Pr. im Betrage	13.160,000

cari se trag în șese clase.

In curând începe a doua mare loterie de clase reg. ung. Ea conține

100,000 și 50,000 losuri originale și câștiguri în bani

așadar jumătate din losurile edate trebuie să fie trase conform specificărei alăturate și prospectul de câștig precum va fi în genere cunoscut, este enorm de mare.

Binevoitoare comande urgente de losuri originale cu prețul original stabilit după plan

pentru un întreg los original I. clasă fl. 6.—

" o jumătate " " " " 3.—

" un pătrar " " " " 1.50

" o optime " " " " .75

se espedează cu rambursă sau pe lângă trimiteri înainte a sumei. Liste oficiose se espedează stimatei nostri clienți după tragere, planuri oficiose stau de mai înainte la dispoziție gratis. Precum e deja știut, tragerele se efectuează publice sub supravegherea guvernului reg. ung.

Noroc deosebit

a avut de înregistrat colectura noastră centrală la I. loterie de clase reg. ung. pentru-că deja în clasele anterioare (primele cinci clase) au cădut în colectura noastră centrală câștiguri de 100 000, 30 000, 5000, multe de 2000, 1000, 500 și 300 coróne etc. și s'au solvit norocoșilor câștigători.

Pentru tragerea I. clase a loteriei de clase reg. ung. a doua se recomandă a ne trimite comanda cât se poate de curând. Amintim observarea noastră dela prima loterie, că aproape de tragerea primei clase nu se vor mai căpeta losuri și am avut drept — pentru-că asaltați am fost cu comanda din patrie și străinătate cu puțin înainte de tragerea I. clase, dar spre cel mai mare regret al nostru nu le-am mai putut escuta.

Ne rugăm deci a trimite curând comanda I. clase, la tot casul înainte de

21 Aprilie a. c.,

căci numai atunci putem promite espedare sigură.

A. Török & Co.

colectori principali

ai loteriei de clase reg. ung.

Budapest, V., Waitznering 4/A.

Cel mai sensationălor roman al literaturii moderne. In limba engleză s'a vândut în cinci-deci de mii de esemplare. Succes colosal. Tradus în toate limbile europene.

In românesce de Afin de la Tuscia a apărut acum.

TRILBY

Prețul unui exemplar: direct fl. 1.30. In librăriile din monarhie fl. 1.60. In România și străinătate 4 lei. Depozit general: Afin de la Tuscia, tipografia Uhrman, Temesvár Ungaria.